

alt, alt for meget for det store flertal af børn, som traller rask derudad, og hvis udvikling kommer, som også beskrevet af Dansk Folkepartis ordfører, som den nu kommer og i den orden, børn udvikler sig i.

Det er i forsøget på at sige, at vi tror, der er nogle børn, der skal gøres noget særligt for, og at vi ønsker en fokuseret indsats.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Den anden hovedovervejelse i fru Margrethe Vestagers indlæg var ønsket om målrettethed. Jeg er meget enig. Jeg synes, man skal lade være med at sprede det bredt ud. Jeg synes, at man skal målrette det ekstremt meget.

Det er faktisk også det, der er overskriften i det her forslag: En målrettet forebyggelsesindsats over for udsatte børn. I punkt 1, hvor vi har sundhedsordningerne til debat, er det en målrettet indsats over for de mest udsatte børn. Pasningsgarantien i punkt 3 forstår jeg De Radikale Venstre er enige i. Punkt 4 er en institutionsret. Det er for at sikre de arbejdsløse børn. Det er også ekstremt målrettet. Der forstår jeg også at De Radikale Venstre er enige. Punkt 5 er målrettede økonomiske ressourcer til bedre normering i socialt belastede områder. Det kan ikke være mere målrettet mod nogle af de mest udsatte børn, vi har. Punkt 6 er målrettet tilskud til socialt udsatte børn.

Jeg spørger bare: Hvordan kan det målrettes mere, end vi har gjort?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu skal jeg beklage, at jeg ikke fandt de særlige Villy Søvnald-briller, der fulgte med dette slutningsforslag, sådan at jeg kunne læse det på den særlige målrettede måde. Når man læser det, ser det ikke særlig målrettet ud, i hvert fald ikke set gennem de briller, jeg normalt betjener mig af, men det er måske, hvad skal man sige, en strid om ord.

I punkt 2 står der f.eks., at daginstitutionerne tilføres 500 mio. kr. til højnelse af den generelle kvalitet. Det forekommer ikke særlig målrettet.

En reel landsdækkende pasningsgaranti er jo heller ikke specielt målrettet. Vi ved ikke, om det præcis er den ene eller anden type børn, der kommer til at opleve at få brug for det. I Københavns Kommune er det alle slags børn, der bliver ramt af, at der ikke er nogen pasningsgaran-

ti. Alle typer børn, også børn fra meget ressourcestærke familier, som kan gøre alt muligt andet.

Institutionsretten er heller ikke særlig målrettet. Vi ved ikke noget om, hvad den vil bruges til.

Men hvis vi kan komme det nærmere, indgår vi selvfølgelig meget gerne i forhandlinger, også om en sproglig ikklædning af indsatsen mod negativ social arv, som gør, at vi kan blive enige om, hvorvidt det er et generelt marginalløft, eller om det er en fokuseret indsats over for de børn, der har behovet.

Kl. 11.40

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører, når pladsen bliver ledig.

Line Barfod (EL):

Jeg føler trang til først på baggrund af den debat, der har været i dag, at sige, at fra Enhedslistens side mener vi, og det er også min egen personlige erfaring, at der er utrolig mange gode daginstitutioner i Danmark og mange voksne, der gør et stort arbejde og er utrolig engagerede på trods af de konstante nedskæringer, de udsættes for, på trods af at de indimellem bliver hængt ud i medierne osv.

Der er så også nogle steder nogle dårlige institutioner, nogle steder, fordi de simpelt hen ikke har den faglighed, der skal til, nogle steder, fordi der er lavet discounttilbud, forskellige puljeinstitutioner osv.

Men hovedindtrykket er, at der er nogle voksne, som virkelig gør alt, hvad de overhovedet kan for at give børnene de bedst mulige betingelser på trods af de konstante nedskæringer, hvor de hvert eneste år mange steder skal bruge mange ressourcer på at finde ud af, hvordan i alverden de skal få det til at hænge sammen, når de nu igen er blevet beskåret.

Derfor synes vi, det er fint, at vi nu igen har debatten om, at vi skal have flere ressourcer til daginstitutionerne. Det støtter Enhedslisten selvfølgelig at vi skal.

Vi har også tit selv fremsat tilsvarende forslag. Vi har jævnligt vores forslag om en miljølov for børn, som ville sikre nogle minimumsretigheder med hensyn til, hvor mange børn der højst må være pr. voksen, og hvor mange kvadratmeter hvert barn skal have til rådighed osv., og som kunne være med til at løfte niveauet, ligesom vi også hvert eneste år ved finanslovforhandlingerne foreslår, at der skal sættes lang